

Sygn. akt II W 257/12

R. 128/12

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Radosław Gluza**

Protokolant: Agnieszka Chmielowiec

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 stycznia 2013 r. sprawy

S. W.

syna J. i B.

ur. (...) we W.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 14 lipca 2012 r. w miejscowości M. na ul. (...), gmina K. zakłócał ciszę nocną w godz. 22:00 – 0:30 Państwu D. i J. R. (1) przez głośne krzyki,

tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 k.w.;

II. w tym samym miejscu i czasie uszkodził tabliczkę „Uwaga zły pies” wiszącą na bramie Państwa D. i J. R. (1),

tj. o wykroczenie z art. 124 k.w.

orzeka:

I. uznaje obwinionego **S. W.** za winnego tego, że:

1. w nocy z 14/15 lipca 2012r. w miejscowości M. na ul. (...), gmina K., głośnymi krzykami zakłócił spoczynek nocny J. R. (2) i D. R., tj. popełnienia wykroczenia z art. 51 § 1 k.w.,

2. w dniu 15 lipca 2012r., około godz. 0.30, w M., przy ul. (...), gm. K., uderzając w bramę posesji J. R. (2) i D. R., dokonał zniszczenia umieszczonej na niej tabliczki informacyjnej, tj. popełnienia wykroczenia z art. 124 § 1 k.w.,

i za te wykroczenia, na podstawie art. 51 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w., wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 zł (pięciuset złotych);

II. na podstawie art. 124 § 4 k.w. zobowiązuje obwinionego **S. W.** do zapłaty łącznie na rzecz pokrzywdzonych D. R. i J. R. (2) kwoty 20 zł (dwudziestu złotych), stanowiącej równowartość zniszczonego mienia;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. i art. 118 § 1 k.p.w. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków sądowych i na podstawie art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 50 złotych.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Obwiniony S. W. w godzinach wieczornych w dniu 14 lipca 2012r. przebywał w miejscowości M., gdzie zamieszkuje jego konkubina J. S.. S. W. chodził ulicą w stronę baru, po czym wracał, przechodząc w pobliżu budynku J. i D. R., przy ul. (...) w M..

Dowód:

zeznania świadka J. R. (2), k. 3, 30,

zeznania świadka D. R., k. 1, 29v – 30.

J. R. (2) i D. R. przed godziną 22.00 przebywali na terenie swojej posesji, po czym udali się na spoczynek nocny.

Dowód:

zeznania świadka J. R. (2), k. 3, 30,

zeznania świadka D. R., k. 1, 29v – 30.

Po godzinie 22.00 S. W. ponownie przechodził ulicą (...), wykrzykiwał słowa wulgarne i kłócił się ze swoją konkubiną. Hałas wywołany przez obwinionego obudził D. R., zaś J. R. (2) wyszedł na posesję i zobaczył S. W., po czym wrócił do domu i poinformował o tym żonę.

Dowód:

zeznania świadka J. R. (2), k. 3, 30,

zeznania świadka D. R., k. 1, 29v – 30.

Około godz. 0.30 S. W. przechodząc ulicą (...) w M., podszedł do bramy posesji nr (...), a następnie w nią uderzył, powodując ułamanie tabliczki informacyjnej o wartości 20 zł. Słyszając głośny huk i wulgarne krzyki obwinionego, J. R. (2) wybiegł na zewnątrz i zobaczył, w odległości około trzech metrów od bramy, oddalającego się S. W.. Obawiając się eskalacji zachowania obwinionego, J. R. (2) nie zwracał mu uwagi, tylko wrócił do domu. Z uwagi na późną porę D. R. zdecydowała aby nie dzwonić na Policję, tylko zgłosić zdarzenie następnego dnia.

Dowód:

zeznania świadka J. R. (2), k. 3, 30,

zeznania świadka D. R., k. 1, 29v – 30.

Obwiniony S. W. ma 35 lat, pozostaje w związku konkubenckim, utrzymuje się z prac dorywczych. Obwiniony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionego S. W., k. 7 – 8.

Obwiniony S. W. nie przyznał się do zarzucanego czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego w sprawie sąd poczynił w oparciu o zeznania świadków D. R. i J. R. (2), które uznał za w pełni wiarygodne. Dokonując powyższej oceny, sąd miał na uwadze spójny i logiczny charakter

relacji świadków, którzy w sposób konsekwentny, na poszczególnych etapach postępowania, opisali zachowanie obwinionego. Dokonując bezpośredniej oceny zeznań świadków na rozprawie, sąd nie dopatrywał się w ich relacji oznak wskazujących na to, że podali nieprawdziwe okoliczności zdarzenia, bądź też w sposób bezprawny pomówili obwinionego o czyny, których nie popełnił.

Odnosząc się z kolei do wyjaśnień obwinionego, sąd uznał że stanowią one wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony i pominął je w zakresie ustaleń faktycznych w sprawie.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów sąd uznał, że sprawstwo i wina obwinionego S. W. w zakresie przypisanych mu wykroczeń nie budzą wątpliwości.

Obwiniony dopuścił się wykroczenia z art. 51 § 1 k.w., gdyż po godzinie 22.00, kiedy obowiązuje cisza nocna, wykrzykiwał na ulicy (...) w M. głośne słowa, co spowodowało zakłócenie spoczynku nocnego D. i J. R. (2).

Z kolei zachowanie obwinionego, polegające na uderzeniu w nieustalony sposób w bramę posesji pokrzywdzonych i zniszczeniu tabliczki informacyjnej o wartości 20 zł, realizowało znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. W tym zakresie wskazać należy, że co prawda J. R. (2) nie widział tego jak doszło do zniszczenia tabliczki przez obwinionego, lecz zaraz po tym jak usłyszał huk i krzyki obwinionego wyszedł na zewnątrz i zauważył w pobliżu bramy oddalającego się S. W.. Powyższe jednoznacznie wskazuje na obwinionego, jako sprawcę przypisanego mu wykroczenia.

Czyny popełnione przez S. W. były zawinione, okoliczności wyłączające winę nie zachodziły.

Wymierzając obwinionemu karę grzywny za popełnione wykroczenia, przy zastosowaniu art. 9 § 2 k.w., sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 33 § 1 i 2 k.w. Sąd uwzględnił okoliczności popełnionych wykroczeń, a w szczególności sposób działania obwinionego i ujemne konsekwencje jego czynów, uznając, że podlegają one ocenie jako społecznie szkodliwie w wysokim stopniu. Sąd uznał, że karą adekwatną do czynów obwinionego jest kara grzywny w wysokości 500 zł.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. i art. 118 § 1 k.p.w. Sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania - zgodnie § 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. 2001r. nr 118, poz. 1269). Ponadto sąd wymierzył obwinionemu opłatę na podstawie art. 21 ust. 2 w zw. z art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1973 r. Nr 27 poz. 152 ze zm.), w kwocie 50 złotych.